

Verklaring: Het Evangelie van Jezus Christus: een evangelicale viering

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.
(Johannes 3:16)

Psalmingt de Here, want Hij heeft grootse dingen gedaan; dit worde bekendgemaakt op de ganse aarde.
(Jesaja 12:5)

Inleiding

Het Evangelie van Jezus Christus is nieuws, goed nieuws: het beste en belangrijkste nieuws dat een mens te horen kan krijgen.

Dit Evangelie verkondigt dat de verzoenende dood van Jezus Christus, de opgestane Heer, de enige manier is om God in vrede, liefde en vreugde te kennen.

Dit Evangelie is de centrale boodschap van de Bijbel en vormt de ware sleutel om de Bijbel te begrijpen.

Dit Evangelie identificeert Jezus Christus, de Messias van Israël, als de Zoon van God en God de Zoon, de tweede Persoon van de Heilige Drie-eenheid, die door zijn menswording, bediening, dood, opstanding en hemelvaart de verlossende wil van de Vader heeft vervuld. Dat Hij zou sterven voor zonden en zou opstaan uit de dood is van tevoren beloofd door de profeten en bevestigd door ooggetuigen. Op Gods eigen tijd en op Gods eigen wijze zal Jezus Christus terugkeren als verheerlijkte Heer en Rechter van allen (1Thess.4:13-18; Matth.25:31-32). Nu geeft Hij de Heilige Geest van de Vader aan allen die werkelijk van Hem zijn. De drie Personen van de Drie-eenheid werken zo samen in het werk van het verlossen van zondaren.

Dit Evangelie toont Jezus Christus als de levende Redder, de Meester, het Leven en de Hoop van iedereen die zijn vertrouwen op Hem stelt. Het zegt ons dat de eeuwige bestemming van alle mensen afhangt van de vraag of ze een relatie van verlossing hebben met Jezus Christus.

Dit Evangelie is het enige Evangelie: er bestaat geen ander; en het veranderen van de inhoud ervan staat gelijk aan het vervormen en zelfs het vernietigen van die inhoud. Dit Evangelie is zo eenvoudig dat kleine kinderen het kunnen begrijpen, en het is zo diepgaand dat zelfs de studies van de meest wijze theologen de rijkdom ervan nooit uitputtend kunnen behandelen.

Alle christenen zijn geroepen tot eenheid in liefde en tot eenheid in waarheid. Als evangelicalen, die hun naam aan het Evangelie zelf ontleen, vieren we dit geweldige goede nieuws van Gods verlossende werk in Jezus Christus als de werkelijke band van christelijke eenheid, of het nu gaat om de band tussen georganiseerde kerken en denominaties of tussen de vele interkerkelijke samenwerkingsprojecten van christenen met elkaar.

De Bijbel verklaart dat alle mensen die werkelijk vertrouwen op Christus en op zijn Evangelie, door genade zoons en dochters van God zijn en daarom onze broeders en zusters in Christus zijn.

Allen die gerechtvaardigd zijn, ervaren/ontvangen verzoening met de Vader, volledige vergeving van zonden, overgang van het koninkrijk van de duisternis naar het Koninkrijk van het licht, de realiteit een nieuw schepsel in Christus te zijn, en de gemeenschap van de Heilige Geest. Zij hebben toegang tot de Vader, met alle vrede en vreugde die dat met zich meebrengt.

Het Evangelie vereist van alle gelovigen aanbidding, hetgeen betekent: voortdurende lofprijzing en dankzegging jegens God, onderwerping aan alles wat Hij heeft geopenbaard in zijn geschreven Woord, een op gebed gebaseerde afhankelijkheid van Hem, en waakzaamheid, opdat zijn waarheid niet, ook al zou het maar onopzettelijk gebeuren, wordt bezoedeld of afgezwakt.

Het is een voorrecht van de hoogste orde, anderen te vertellen over de vreugde en hoop van dit Evangelie. Het is ook een blijvende verplichting, want de Grote Opdracht van Jezus Christus geldt nog steeds: verkondig het Evangelie overal, zei Hij, door te onderwijzen, te dopen en discipelen te maken. Door de volgende verklaring te onderschrijven verklaren we onze toewijding aan deze opdracht, en daarmee onze trouw aan Christus Zelf, aan het Evangelie zelf, en aan elkaar als gezamenlijke evangelicale gelovigen.

Het Evangelie

Dit Evangelie van Jezus Christus, dat God toont in de onfeilbare Schriften, combineert Jezus' eigen verkondiging van de huidige realiteit van Gods Koninkrijk met het verslag van de apostelen over de Persoon, de plaats en het werk van Christus, en over hoe dit aan zondige mensen ten goede komt. Het hart van het Evangelie is dat onze heilige, liefhebbende Schepper, geconfronteerd met menselijke vijandigheid en opstandigheid, er in zijn eigen vrijheid en trouw voor heeft gekozen onze heilige, liefdevolle Verlosser en Hersteller te worden. De Vader heeft de Zoon gestuurd om de Verlosser van de wereld te zijn (1Joh.4:14); door Gods enige Zoon is zijn enige verlossingsplan ten uitvoer gebracht. Daarom verkondigde Petrus: 'En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden' (Hand.4:12). En Christus Zelf leerde: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Joh.14:6).

Het Evangelie geeft ons te kennen dat wij mensen, die gemaakt waren om gemeenschap met God te hebben, van nature - dat wil zeggen: 'in Adam' (1Kor.15:22) - dood zijn in zonde, niet reagerend op en afgescheiden van onze Maker. Voortdurend verdraaien wij zijn waarheid, overtreden wij zijn wetten, bagatelliseren wij zijn doelen en normen, en schenden we zijn heiligheid door onze onheiligheid, zodat we werkelijk 'zonder hoop en zonder God in de wereld zijn' (Rom.1:18-32; 3:9-20; Ef.2:1-3,12). Maar in zijn genade nam God het initiatief ons met Zichzelf te verzoenen door het zondeloze leven en de plaatsvervangende dood van zijn geliefde Zoon (Ef.2:4-10; Rom.3:21-24). De Vader zond de Zoon om ons te bevrijden van de heerschappij van zonde en van Satan, en om ons kinderen en vrienden van God te maken. Jezus betaalde onze straf in onze plaats aan het kruis. Hij vervulde de vergeldingseisen van Gods gerechtigheid, door zijn bloed als offer te laten vloeien en daardoor rechtvaardiging mogelijk te maken voor iedereen die op Hem vertrouwt (Rom.3:25-26). De Bijbel beschrijft deze geweldige plaatsvervangende handeling als de bewerkstelling van de verkrijging van een losprijs, verzoening, verlossing, genoegdoening, en de overwinning op boze machten (Matth.20:28; 2Kor.5:18-21; Rom.3:23-25; Joh. 12:31; Kol.2:15). We zijn erdoor verzekerd van een herstelde relatie met God, een relatie die vergeving en vrede voortbrengt, aanvaarding door en toegang tot God, en adoptie in de familie van God (Kol.1:20; 2:13-14; Rom.5:1-2; Gal.4:4-7; 1Petr.3:18). Het geloof in God en in Christus, waartoe het Evangelie ons oproept, is een vertrouwend uitgaan van ons hart om ons deze beloofde en aangereikte privileges eigen te maken.

Verder verkondigt dit Evangelie de lichamelijke opstanding, de hemelvaart en de troonsbestijging van Jezus als bewijs van de kracht van het offer dat Hij eens en voor altijd voor ons heeft gebracht, van de realiteit van zijn huidige persoonlijke bediening voor ons, en van de zekerheid van zijn toekomstige wederkomst om ons in zijn heerlijkheid te doen delen (1Kor.15; Hebr.1:1-4; 2:1-18; 4:14-16; 7:1-10:25). Wanneer gelovigen een leven van geloof leiden op de manier die in het Evangelie wordt beschreven, worden ze verenigd met hun opgestane Heer, hebben ze omgang met Hem, en richten hun blik op Hem, in berouw en met de hoop dat de Heilige Geest hun kracht zal geven, zodat ze voortaan niet zullen zondigen maar Hem waarlijk zullen dienen.

Gods rechtvaardiging van degenen die op Hem vertrouwen, is volgens het Evangelie een beslissende overgang, hier en nu; een overgang van een situatie van veroordeling en toorn vanwege hun zonden, naar een situatie van aanvaarding en gunstbetoon dankzij Jezus' vlekkeloze gehoorzaamheid, die een hoogtepunt bereikte in zijn vrijwillige dood, waarin Hij onze zonden droeg. God 'rechtvaardigt de goddelozen' (Rom.4:5) door hun rechtvaardigheid toe te schrijven (toe te kennen, aan te rekenen, toe te rekenen) en hun niet langer hun zonden aan te rekenen (Rom.4:1-8). Door geloof in Christus

alleen ontvangen zondaren 'de gave der gerechtigheid' (Rom.1:17; 5:17; Fil.3:9), en zo worden ze 'gerechtigheid Gods' in Hem die voor hen 'tot zonde gemaakt' werd (2Kor.5:21).

Zoals God aan Christus onze zonden heeft toegerekend, zo heeft Hij in zijn rechtvaardigheid ons in Christus rechtvaardig verklaard. Dit is rechtvaardiging door de toerekening van Christus' rechtvaardige verdienste. Het enige wat wij bijdragen aan de transactie is de behoefte die wij daaraan hebben. Ons geloof in de gevende God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, is zelf de vrucht van Gods genade. Geloof verbindt ons in de verlossing met Jezus, maar aangezien het de erkenning inhoudt dat we zelf niets verdienen, belijden we dat het geen werk van verdienste is. Het Evangelie verzekert ons ervan dat allen die hun leven aan Jezus Christus hebben toevertrouwd, opnieuw-geboren kinderen van God zijn (Joh.1:12). De Heilige Geest woont in hen, geeft hun kracht en verzekert hen van hun positie en hoop (Rom.7:6, 8:9-17). Vanaf het moment dat we werkelijk in Christus geloven, verklaart de Vader dat we gerechtvaardigd zijn in Hem en begint Hij ons gelijkvormig te maken aan zijn beeld. Oprecht geloof houdt in dat we erkennen dat Jezus Heer is en dat we afhankelijk zijn van Jezus als Heer. Dat geloof komt tot uitdrukking in groeiende gehoorzaamheid aan Gods geboden, al voegt dit niets toe aan de grondslag van onze rechtvaardiging (Jak.2:14-26; Hebr.6:1-12).

Door zijn heiligende genade werkt Christus in ons door het geloof, vernieuwt Hij onze gevallen natuur en leidt Hij ons naar werkelijke volwassenheid, de mate van ontwikkeling die wordt bedoeld met 'volheid van Christus' (Ef.4:13). Het Evangelie roept ons op te leven als gehoorzame dienstknechten van Christus en als zijn afgezanten in de wereld, die rechtvaardig leven, genade en barmhartigheid liefhebben en iedereen die behoeftig is helpen, op die manier proberend te getuigen van het Koninkrijk van Christus. Wanneer de gelovige sterft, neemt Christus hem of haar tot Zich (Fil.1:21) om onvoorstelbare vreugde te ervaren in de onophoudelijke aanbidding van God (Openb.22:1-5). In de volste betekenis van het woord houdt verlossing in: verlossing van de schuld van zonde in het verleden, van de macht van zonde in het heden, en van de aanwezigheid van zonde in de toekomst. Gelovigen kunnen dus nu reeds iets proeven van de vreugde van verlossing, maar ze wachten nog steeds op de volheid van die verlossing (Marc.14:61-62; Hebr.9:28). Verlossing is een realiteit van de Drie-eenheid, geïnitieerd door de Vader, ten uitvoer gebracht door de Zoon, en toegepast door de Heilige Geest. Verlossing heeft een wereldwijde dimensie, want het is Gods plan gelovigen te verlossen uit elke stam en uit elke taal (Openb.5:9) om zijn Gemeente te zijn, een nieuwe mensheid, het volk van God, het lichaam en de bruid van Christus, en de gemeenschap van de Heilige Geest. Al de erfgenamen van de definitieve verlossing worden hier en nu geroepen om hun Heer en elkaar te dienen in liefde, te delen in het lijden van Jezus, en samen te werken in het bekendmaken van Christus aan de gehele wereld.

Het Evangelie maakt ons duidelijk dat iedereen heeft gezondigd, en dat daarom allen die Christus niet ontvangen, geoordeeld zullen worden op grond van wat ze verdienen, gemeten naar de norm van Gods Wet, en dat hun een eeuwige vergeldingsstraf te wachten staat.

Eenheid in het Evangelie

Christenen wordt opgedragen elkaar lief te hebben, ondanks verschillen in ras, geslacht, privileges, en sociale, politieke en economische achtergronden (Joh.13:34-35; Gal.3:28-29), en om waar mogelijk eensgezind te zijn (Joh.17:20-21; Fil.2:2; Rom.14:1-15:13). We weten dat onenigheden tussen christenen ons getuigenis in de wereld belemmeren, en het is ons verlangen dat er een groter wederzijds begrip zal zijn en dat we in meer liefde de waarheid zullen spreken. Ook weten we dat we als beheerders van Gods geopenbaarde waarheid geen enkele vorm van leerstellige onverschilligheid of relativisme of pluralisme kunnen aanvaarden waarmee Gods waarheid wordt opgeofferd voor een valse vrede.

Over leerstellige onenigheden moet gediscussieerd worden. Het is waardevol een dialoog te voeren om tot wederzijds begrip te komen en, indien mogelijk, de verschillen te verkleinen. Dat geldt helemaal wanneer wij als expliciet doel belijden: eenheid in fundamentele zaken, vrijheid in secundaire zaken, en in alle dingen liefde voor elkaar.

In de afgelopen alinea's is een poging ondernomen om te formuleren wat naar de mening van evangelicalen van primair en essentieel belang is in het Evangelie. Om tot een nuttige dialoog te komen is het echter niet alleen noodzakelijk dat we een liefdevolle houding hebben in de manier waarop we ons opstellen, maar ook dat we duidelijk zijn in onze formuleringen. Onze uitgebreide analyse van rechtvaardiging uit geloof alleen door Christus alleen, geeft aan dat het onze overtuiging is dat de waarheid van het Evangelie van cruciaal belang is, en dat die niet altijd goed wordt begrepen en op de juiste manier wordt onderschreven. We willen, uit liefde voor Gods waarheid en de Gemeente van Christus, de kernpunten van wat we hierboven hebben gezegd voor alle duidelijkheid nogmaals verwoorden. Wij doen dat in de vorm van specifieke verklaringen en ontkenningen die betrekking hebben op het Evangelie en op onze eenheid in dat Evangelie en in Christus.

Verklaringen en ontkenningen

1. We verklaren dat het Evangelie dat aan de Kerk is toevertrouwd, in de allereerste plaats Gods Evangelie is (Marc.1:14; Rom.1:1). God is de Auteur ervan, en Hij openbaart het aan ons in en door zijn Woord. Het gezag en de waarheid van het Evangelie berust op Hem alleen. We ontkennen dat de waarheid of het gezag van het Evangelie voortkomt uit welk menselijk inzicht of bedenkfel dan ook (Gal.1:1-11). Ook ontkennen we dat de waarheid of het gezag van het Evangelie berust op het gezag van welke specifieke kerk of welk menselijk instituut dan ook.
2. We verklaren dat het Evangelie de verlossende kracht van God is, daarin dat het Evangelie verlossing bewerkstelligt voor iedereen die gelooft, zonder onderscheid (Rom.1:16). Deze doeltreffendheid van het Evangelie berust op de kracht van God Zelf (1Kor.1:18). We ontkennen dat de kracht van het Evangelie berust op de welbespraaktheid van de predikant, de bekwaamheid van de evangelist, of de overtuigingskracht van verstandelijke redenering (1Kor.1:21; 2:1-5).
3. We verklaren dat het Evangelie verklaart dat alle mensen zich in een staat van zondige opstandigheid tegenover God bevinden, die, als daarin geen verandering komt, voor ieder persoon zal leiden tot eeuwige verlorenheid onder Gods veroordeling. We ontkennen elke afwijzing van de zondigheid van de menselijke natuur of elke bewering van de natuurlijke goedheid, of goddelijkheid, van het menselijk ras.
4. We verklaren dat Jezus Christus de enige weg tot verlossing is, de enige Middelaar tussen God en de mensheid (Joh.14:6; 1Tim.2:5). We ontkennen dat ook maar iemand gered wordt op enige andere manier dan door Jezus Christus en zijn Evangelie. De Bijbel biedt geen hoop dat oprechte gelovigen van andere religies gered zullen worden zonder een persoonlijk geloof in Jezus Christus.
5. We verklaren dat de Kerk de opdracht heeft gekregen van God en daardoor de heilige plicht heeft het Evangelie te prediken aan alle levende personen (Luk.24:47; Matth.28:18-19). We ontkennen dat er ook maar één specifieke groep personen is, die - wat de etnische of culturele identiteit ervan ook is - genegeerd of overgeslagen mag worden in de prediking van het Evangelie (1Kor.9:19-22). God heeft een wereldwijde Kerk voor ogen die bestaat uit mensen van elke stam, taal en natie (Openb.7:9).
6. We verklaren dat geloof in Jezus Christus als het Goddelijk Woord (of Logos, Joh.1:1), de tweede Persoon van de Drie-eenheid, eeuwig en één in wezen met de Vader en de Heilige Geest (Hebr.1:3), van fundamenteel belang is voor geloof in het Evangelie.
7. We ontkennen dat een visie op Jezus Christus waarin zijn ten volle God-zijn wordt gereduceerd of afgewezen, het geloof van het Evangelie is of voldoende zal zijn tot verlossing. We verklaren dat Jezus Christus God is, geworden tot vlees (Joh.1:14). Als afstammeling van David, geboren uit een maagd (Rom.1:3), had Hij een echte menselijke natuur, was Hij onderworpen aan de Wet van God (Gal.4:5), en was Hij in alle opzichten zoals wij, met uitzondering van zonde (Hebr. 2:17; 7:26-28). We verklaren dat geloof in het werkelijke mens-zijn van Jezus Christus van essentieel belang is voor geloof in het Evangelie.

We ontkennen dat ook maar iemand die het mens-zijn van Christus, zijn vleeswording of zijn zondeloosheid ontkent, of die verkondigt dat deze waarheden niet essentieel zijn voor het Evangelie, gered zal worden (1Joh.4:2-3).

8. We verklaren dat het verzoeningswerk van Christus, waarmee Hij, in zijn gehoorzaamheid, een volmaakt offer bracht, en daarmee de Vader genoegdoening verschaftte door te betalen voor onze zonden en door Gods gerechtigheid te bevredigen in overeenstemming met Gods eeuwige plan, een essentieel onderdeel van het Evangelie vormt.

We ontkennen dat enige visie op het verzoenoffer waarin Christus' genoegdoening van Gods gerechtigheid, plaatsvervangend voor gelovigen bewerkstelligd, wordt afgewezen, verenigbaar is met de leer van het Evangelie.

9. We verklaren dat het verlossende werk van Christus zowel zijn leven omvatte als de dood die Hij in onze plaats stierf (Gal.3:13). We verklaren dat geloof in de volmaakte gehoorzaamheid van Christus waardoor Hij voor ons alle verplichtingen van de Wet van God vervulde, essentieel is voor het Evangelie.

We ontkennen dat onze verlossing louter of exclusief is bewerkstelligd door de dood van Christus, zonder te verwijzen naar zijn leven of zijn volmaakte rechtvaardigheid.

10. We verklaren dat de lichamelijke opstanding van Christus uit de dood van essentieel belang is voor het bijbelse Evangelie (1Kor. 15:14).

We ontkennen de geldigheid van ieder zogenaamd Evangelie waarin de historische realiteit van de lichamelijke opstanding van Christus wordt ontkend.

11. We verklaren dat de bijbelse leer van rechtvaardiging alleen uit geloof door Christus alleen essentieel is voor het Evangelie (Rom. 3:28; 4:5; Gal.2:16).

We ontkennen dat ook maar iemand het bijbelse Evangelie kan geloven en tegelijkertijd de apostolische leer van rechtvaardiging alleen uit geloof door Christus alleen kan afwijzen. Ook ontkennen we dat er meer dan één waarachtig Evangelie bestaat (Gal.1:6-9).

12. We verklaren dat de leer van de toerekening van zowel onze zonden aan Christus als van zijn rechtvaardigheid aan ons, waardoor onze zonden volledig worden vergeven en waardoor we volledig aanvaard kunnen worden, essentieel is voor het bijbelse Evangelie (2Kor.5:19-21).

We ontkennen dat we gerechtvaardigd worden doordat de rechtvaardigheid van Christus in ons gegoten is, of door gerechtigheid waarvan wordt gedacht dat zij zich in onszelf bevindt.

13. We verklaren dat de rechtvaardigheid van Christus waardoor we gerechtvaardigd zijn volledig die van Hemzelf is, dat Hij die zonder ons bewerkstelligd heeft, in en door zijn volmaakte gehoorzaamheid. Deze rechtvaardigheid is ons toegerekend of aan ons toegeschreven door de rechterlijke verklaring van God, als de enige basis van onze rechtvaardiging (Gal.2:16; Ef.2:8-9; Tit.3:5).

We ontkennen dat enig werk dat we doen in welke fase van ons leven dan ook, iets bijdraagt aan de verdienste van Christus of voor ons enige waarde verwerft die zou kunnen bijdragen aan de grondslag van onze rechtvaardiging (Gal.2:16; Ef.2:8-9; Tit.3:5).

14. We verklaren dat, terwijl de Heilige Geest in alle gelovigen woont en alle gelovigen zich in het proces van heiligmaking bevinden en gelijkvormig worden gemaakt aan het beeld van Christus, toch deze gevolgen van rechtvaardiging niet de grondslag van die rechtvaardiging vormen. God verklaart ons rechtvaardig, vergeeft onze zonden en neemt ons aan als zijn kinderen, door zijn genade alleen, en door geloof alleen, enkel en alleen vanwege Christus, toen wij nog zondaren waren (Rom.4:5).

We ontkennen dat gelovigen eerst in hun leven rechtvaardig moeten worden door middel van hun samenwerking met Gods levensveranderende genade, alvorens God hen in Christus gerechtvaardigd zal verklaren. We worden gerechtvaardigd terwijl we nog zondaren zijn.

15. We verklaren dat verlossend geloof resulteert in heiliging, de verandering van het leven in een toenemende gelijkvormigheid aan Christus door de kracht van de Heilige Geest. Heiliging houdt voortgaande bekering in, een leven waarin de gelovige zich afkeert van zonde en Jezus Christus gaat dienen in een dankbaar vertrouwen op Hem als persoonlijke Heer en Meester (Gal.5:22-25; Rom.8:4,13-14).

We wijzen af elke visie op rechtvaardiging die rechtvaardiging afscheidt van onze heiligmakende eenheid met Christus en van onze steeds verdergaande gelijkvormigheid aan zijn beeld, hetgeen plaatsvindt door middel van gebed, berouw, het dragen van ons kruis, en leven in de Geest.

16. We verklaren dat verlossend geloof inhoudt dat we bewust instemmen met de inhoud van het Evangelie, dat we onze eigen zondigheid en behoefte erkennen, en dat we persoonlijk vertrouwen op Christus en zijn werk.
We ontkennen dat verlossend geloof niet meer is dan een mentale aanvaarding van het Evangelie, en dat onze rechtvaardiging kan worden veiliggesteld door een puur uiterlijke geloofsbelijdenis. Verder ontkennen we dat enig element van verlossend geloof een verdienstelijk werk is of dat we er onze verlossing mee verdienen.
17. We verklaren dat, alhoewel de ware leer van wezenlijk belang is voor geestelijke gezondheid en welzijn, wij er niet door worden gered. Leer is nodig om ons duidelijk te maken hoe we door Christus kunnen worden gered, maar het is Christus die redt.
We ontkennen dat de leerstellingen van het Evangelie kunnen worden afgewezen zonder dat dat schadelijke consequenties heeft. Ontkenning van het Evangelie leidt tot geestelijk verderf en stelt ons bloot aan Gods oordeel.
18. We verklaren dat Jezus Christus zijn volgelingen opdraagt het Evangelie aan alle levende personen te verkondigen, altijd en overal evangeliserend, en gelovigen tot discipelen makend binnen de gemeenschap van de Kerk/Gemeente. Een volledig en trouw getuigenis over Christus houdt ook in: het geven van een persoonlijk getuigenis, het dopen door onderdompeling, een Godvruchtig leven, en handelingen van barmhartigheid en liefdadigheid tegenover onze naaste. Zonder zo'n getuigenis blijkt de prediking van het Evangelie vruchteloos.
We ontkennen dat het getuigenis dat we geven in ons persoonlijk doen en laten, door een godvruchtig leven en door handelingen van barmhartigheid en liefdadigheid tegenover onze naasten, evangelisatie kan zijn wanneer niet ook het Evangelie wordt verkondigd.
19. We verklaren dat in het heilsplan van God een bijzondere plaats is ingeruimd voor het volk Israël. De gemeente is geworteld in Israël. God houdt zijn beloften aan dit volk staande en blijft het trouw.

Dit is waar wij voor staan

Als evangelicalen die verenigd zijn in het Evangelie, beloven wij over elkaar te waken en voor elkaar te zorgen, voor elkaar te bidden en elkaar te vergeven, en ons overal in liefde en waarheid naar Gods volk uit te strekken, omdat we één familie zijn, één in de Heilige Geest, en één in Christus.

Eeuwen geleden werd terecht gezegd dat er eenheid moet zijn in dingen die noodzakelijk zijn, vrijheid in dingen die minder noodzakelijk zijn, en in alle dingen liefde. Wij beschouwen al deze waarheden van het Evangelie als noodzakelijk.

God, de Auteur van de waarheid en genade van dit Evangelie, door Jezus Christus, over wie het Evangelie gaat en die onze Heer is, zij eer en eerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.